

SAMENVATTING

103870 Geschil over de toepassing van art. I-3 CAO-BVE

Werkneemster was docenten en is in 2001 herplaatst in de functie van administratief medewerker. In 2001 is inschaling overeengekomen op schaal 9 regelnr. 6. In geschil is of werkneemster recht heeft op periodieke verhogingen.

Conform vaste rechtspraak van de Hoge Raad dient hetgeen door partijen is overeengekomen mede te worden beoordeeld aan de hand van hetgeen partijen tegenover elkaar hebben verklaard en aan de zin die partijen in de gegeven omstandigheden over en weer redelijkerwijs aan de overeengekomen bepalingen mochten toekennen en op hetgeen zij te dien aanzien redelijkerwijs van elkaar mochten verwachten. In de door partijen overgelegde stukken wordt niet gesproken over het al dan niet toekennen van de jaarlijkse periodieke verhogingen. Aangezien werkneemster is herplaatst in een organieke schaal 5-functie en afgesproken is dat haar werkzaamheden bij wijze van garantie ruim boven het maximum van schaal 5 worden gehonoreerd, ligt het naar het oordeel van de Commissie niet in de rede dat zij mocht verwachten dat zij daarboven nog extra periodieken zou ontvangen. Dit geldt temeer omdat werkneemster anders in de schaal 5 functie van administratief medewerker zelfs een hoger salaris zou ontvangen dan in haar voorgaande functie van docent LC, in welke functie zij reeds het maximum had bereikt. Het had op de weg van werkneemster gelegen om bij het aangaan van de afspraken de periodieke verhogingen tot onderwerp van de onderhandelingen te maken. Nu zij dit heeft nagelaten, mocht zij niet afgaan op de veronderstelling dat de periodieke verhogingen in het voorstel besloten lagen. Uit de voorgestelde salarisgarantie had werkneemster niet meer mogen afleiden dan dat het vastleggen van schaal 9 regelnummer 6 was beoogd als maximum en dat daarmee door de werkgever geen toepassing zou worden gegeven aan het gestelde in artikel I-3 CAO-BVE.

Werkgever heeft geen onjuiste toepassing aan de CAO-BVE heeft gegeven.

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A, wonende te B, verzoekster, hierna te noemen A
gemachtigde: mr. R. van Asperen

en

het College van Bestuur van het C-college, gevestigd te B, verweerder, hierna te noemen de
werkgever
gemachtigde: mr. G.N. Paanakker

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij verzoekschrift met bijlagen van 30 juni 2008, ingekomen op 30 juni 2008, heeft A aan de Commissie een geschil voorgelegd met betrekking tot het door de werkgever na 2001 niet toekennen van de periodieke verhogingen op haar salaris.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 11 september 2008 en aangevuld op 24 oktober 2008.

De mondelinge behandeling vond plaats op 8 januari 2009.

A verscheen in persoon en werd bijgestaan door haar gemachtigde.

De werkgever werd vertegenwoordigd door D en E, stafmedewerkers P & O, daartoe bijgestaan door zijn gemachtigde.

A heeft een pleitnotitie overgelegd.

De werkgever heeft een pleitnotitie met bijlagen overgelegd.

2. DE FEITEN

A was sinds 1985 in dienst van (één van de rechtsvoorgangers van) het C-college in een vast dienstverband. A is oorspronkelijk benoemd als docent in een betrekking met een omvang van 0,4 fte. A werd laatstelijk beloond in schaal 11.11. Met ingang van 1 oktober 2001 is zij na een arbeidsconflict herplaatst als administratief medewerkster bij de unit gezondheidszorg. Dit is een schaal 5 functie. Om de ten gevolge van deze functie optredende inkomensterugval op te vangen, is tussen partijen overeengekomen de omvang van het dienstverband uit te breiden tot een betrekkingsomvang van 0,6350 fte en om haar te bezoldigen in schaal 9 regelnummer 6. Omdat de werkgever geen jaarlijkse periodieke verhogingen toekent en A van mening is daar wel aanspraak op te kunnen maken, heeft zij het onderhavige geschil aan de Commissie voorgelegd.

Inmiddels heeft de werkgever het dienstverband met A op grond van artikel H-57 sub d CAO-BVE, namelijk vanwege blijvende arbeidsongeschiktheid, per 1 september 2008 beëindigd.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A stelt dat bij het maken van de afspraken in 2001 nimmer is gesproken over maximalisering van haar salaris. Haar toenmalige gemachtigde heeft juist schaal 9.6 voorgesteld tijdens de onderhandelingen omdat zij dan nog recht zou hebben op de jaarlijkse verhogingen. Uit de overeenkomst noch uit de overige correspondentie kan worden opgemaakt dat bedoeld is om schaal 9.6 als maximumschaal toe te kennen. De jaarlijkse periodieke verhogingen vanaf 1 augustus 2002 zijn dan ook ten onrechte niet toegekend. A heeft sindsdien hiertegen geprotesteerd doch de werkgever is hier nooit inhoudelijk op ingegaan. Ook heeft zij om deze reden de akte van benoeming als administratief medewerker niet ondertekend. Artikel H-61 CAO-BVE, waarnaar de werkgever verwijst, is niet relevant omdat A, ter compensatie van het achteruitgaan in salaris, meer uren is gaan werken, namelijk van 18 naar 25 uur per week. A verzoekt de Commissie derhalve te bepalen dat maximalisering van het salaris achterwege had dienen te blijven alsmede te bepalen dat de normale periodieke verhogingen als bepaald in artikel I-3 CAO-BVE ook op haar salaris moeten worden toegepast.

De werkgever stelt allereerst dat de Commissie niet bevoegd is omdat het niet gaat om een geschil over de toepassing van de CAO-BVE maar om afspraken die in 2001 gemaakt zijn met betrekking tot een nieuwe inschaling behorend bij een nieuwe functie. De werkgever heeft destijds een ruimhartige regeling getroffen door A te laten functioneren in een schaal 5 functie en haar te belonen conform loonschaal 9 regelnummer 6. Er is besloten tot schaal 9.6 omdat het met deze schaal overeenkomende bedrag in de gekozen betrekkingsomvang correspondeerde met het salaris in haar functie van docent en omdat het schaalnummer niet meer dan 2 schalen verwijderd was van haar vorige schaal 11 waardoor het als een passende functie kon worden aangemerkt. Omdat A reeds in haar maximumschaal zat als docent is besloten maximaal schaal 9.6 toe te kennen, hetgeen ook met A is besproken en vervolgens ook is vermeld op de akte van benoeming. Er is dus een salarisgarantie

afgegeven op functieniveau 9.6 waarmee het maximaal te bereiken salaris werd bevroren. Als dat niet gebeurd was, dan had A in haar nieuwe, lager gewaardeerde functie als administratief medewerker een hoger maximumsalaris kunnen ontvangen dan in haar oude functie als docent. Overigens is het salaris nadien wel aangepast aan de geldende loonsverhogingen. Voorts betwist de werkgever dat sprake was van een gedwongen herplaatsing ex artikel H-61 CAO-BVE; A heeft de wijziging van de functie geaccepteerd. A heeft de onderhavige kwestie alleen in maart 2005 en december 2007 ter sprake gebracht, aldus de werkgever.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie is de Commissie bevoegd van het geschil kennis te nemen. Omdat het geschil betrekking heeft op de toepassing van artikel -3 CAO-BVE is A op grond van artikel N-6 CAO-BVE ontvankelijk in haar verzoek. Dat het geschil voortvloeit uit een in het verleden gemaakte afspraak doet daaraan niet af.

Het geschil

Artikel I-3 CAO-BVE luidt als volgt: "Behoudens het gestelde in de artikelen I-4 en I-5 wordt het salaris van de werknemer volgens het door hem geldende carrièrepatroon jaarlijks op 1 augustus met één periodiek verhoogd". Teneinde te beoordelen of de werkgever de CAO-BVE juist heeft toegepast door A na 1 augustus 2002 niet de jaarlijkse periodieke verhogingen als bedoeld in artikel I-3 CAO-BVE toe te kennen, dient de Commissie te beoordelen welke afspraken partijen in 2001 hebben gemaakt met betrekking tot de nieuwe inschaling behorend bij de functie van administratief medewerker in welke functie A per 1 oktober 2001 is herplaatst. Conform vaste rechtspraak van de Hoge Raad dient hetgeen door partijen is overeengekomen mede te worden beoordeeld aan de hand van hetgeen partijen tegenover elkaar hebben verklaard en aan de zin die partijen in de gegeven omstandigheden over en weer redelijkerwijs aan de overeengekomen bepalingen mochten toekennen en op hetgeen zij te dien aanzien redelijkerwijs van elkaar mochten verwachten. De Commissie constateert dat in de door partijen overgelegde stukken niet wordt gesproken over het al dan niet toekennen van de jaarlijkse periodieke verhogingen. Het mutatie-formulier salarisadministratie d.d. 5 november 2001 vermeldt: "salarisgarantie schaal 9 regel 6" en de brief d.d. 28 september 2001 van de toenmalige advocaat van A vermeldt: "Van toepassing is loonschaal 9.6 waardoor het maandloon f 3.780,79 bedraagt."

Aangezien A is herplaatst in een organieke schaal 5-functie en afgesproken is dat haar werkzaamheden bij wijze van garantie ruim boven het maximum van schaal 5 worden gehonoreerd, ligt het naar het oordeel van de Commissie niet in de rede dat A mocht verwachten dat zij daarboven nog extra periodieken zou ontvangen. Dit geldt temeer omdat A anders in de schaal 5 functie van administratief medewerker zelfs een hoger salaris zou ontvangen dan in haar voorgaande functie van docent LC, in welke functie zij reeds het maximum had bereikt.

Het had derhalve op de weg van A gelegen om bij het aangaan van de afspraken de periodieke verhogingen tot onderwerp van de onderhandelingen te maken. Nu zij dit heeft nagelaten, mocht A niet afgaan op de veronderstelling dat de periodieke verhogingen in het voorstel besloten lagen. A had dientengevolge redelijkerwijs uit de voorgestelde salarisgarantie niet meer mogen afleiden dan dat het vastleggen van schaal 9 regelnummer 6 was beoogd als maximum en dat daarmee door de werkgever geen toepassing zou worden gegeven aan het gestelde in artikel I-3 CAO-BVE. Aldus is de

Commissie van oordeel dat de werkgever, door A na 2001 geen jaarlijkse periodieken toe te kennen, geen onjuiste toepassing aan de CAO-BVE heeft gegeven.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie dat de werkgever de CAO-BVE niet onjuist heeft toegepast door A sedert 1 augustus 2002 geen jaarlijkse periodieken ex artikel I-3 CAO-BVE toe te kennen.

Aldus gedaan te Utrecht op 10 februari 2009 door mr. W.H.B. den Hartog Jager, voorzitter, mr. J. Klazema en L. Murray, leden, in aanwezigheid van mr. R.M. de Bekker, secretaris.

mr. W.H.B. den Hartog Jager
voorzitter

mr. R.M. de Bekker
secretaris